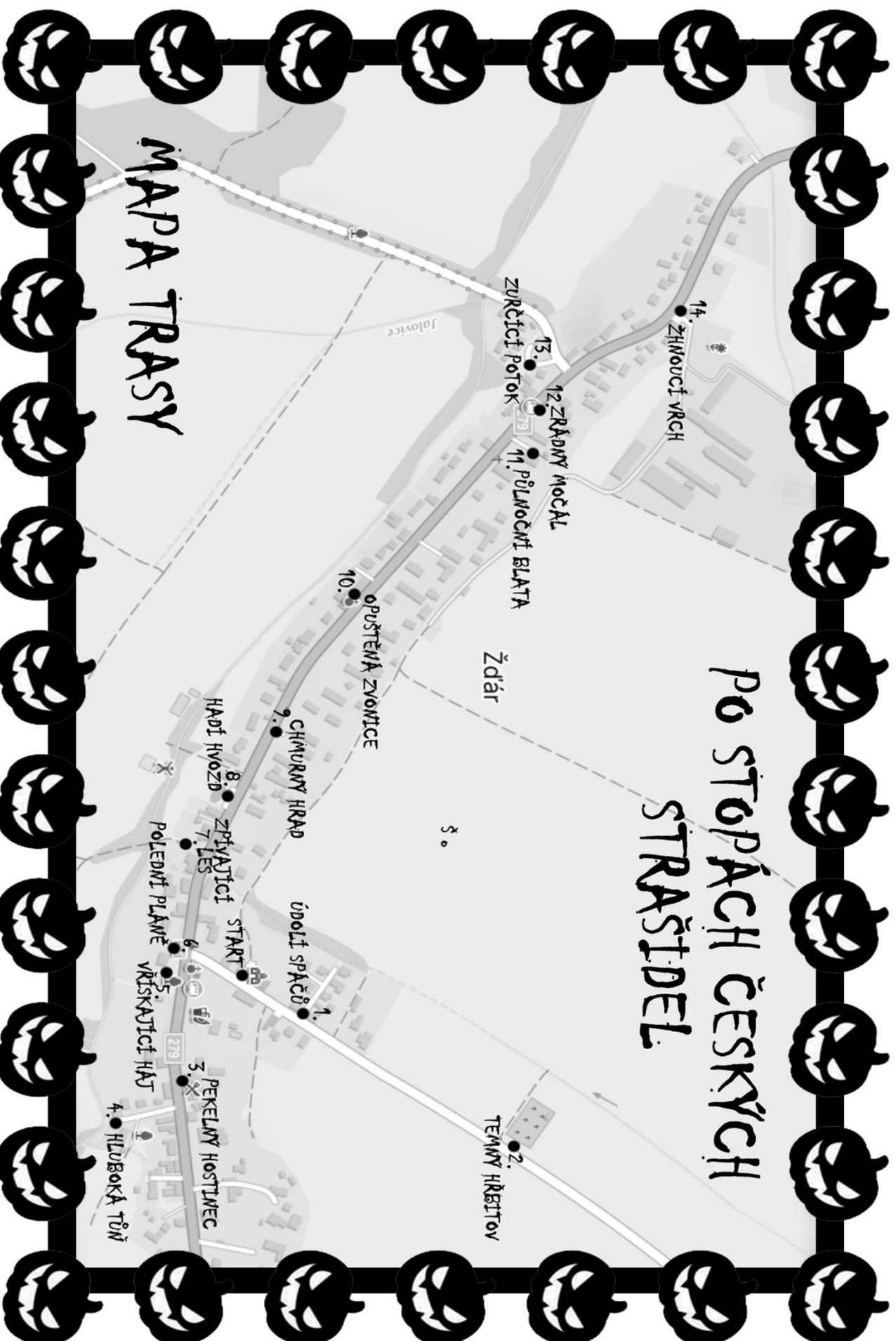

PO STOPÁCH ČESKÝCH STRAŠIDEL.

MAPA TRASY

Vyrazil jsem na svou nebezpečnou cestu těsně po západu slunce. Od potměšilé budovy základní školy ve Žďáře jsem se vydal na sever, do **ÚDOLÍ SPÁČŮ**. Strašidlo, které zde přebývá...

... je ve skutečnosti člověk, jehož duše při spánku odchází a tělo leží jako mrtvé.

Poté jsem pokračoval dál stejným směrem, až jsem dorazil na **TEMNÝ HŘBITOV**, kde...

...na mě čekala legendární nemrtvá bytost živící se krví a životní silou, která po smrti vstává z hrobu a často navštěvuje své příbuzné a milované.

Nyní přišel čas se vrátit po vlastních stopách až na křižovatku, odkud jsem putoval směrem k Žehrovu až dokud jsem po pravé straně nenarazil na **PEKELNÝ HOSTINEC**, v němž jsem se setkal s...

... d'áblu podobnou bytostí v podobě chlupatého muže s rohy, drápy, ocasem a kopytem.

Z hostince jsem se vydal přes silnici, kde mě přivítalo šplouchání vody z **HLUBOKÉ TŮNĚ** a také...

...malý mužík se zelenými vlasy i vousy v zeleném kabátě s mokřými šosy.

Nyní mě čekala cesta zpět do vesnice do **VŘÍSKAJÍCÍHO HÁJE**. Už z dále jsem slyšel zvuky,...

...které vydával zdejší nadpřirozený obyvatel, jehož jméno je odvozeno právě od tohoto děsivého volání. Vypadal jako malý, shrbený mužík pokrytých srstí či mechem a na hlavě kapradinu.

Raději jsem pokračoval v daném směru, přes **POLEDNÍ PLÁNĚ**, kde jsem měl to štěstí a...

...i teď po setmění jsem potkal ženského démona objevujícího se obvykle v poledne. Byl oděný v bílém a maskoval se jako ošklivá rozcuchaná stařena s šikmými očima a kopytem. letící ve větru.

Hned poté jsem musel jít dál, protože mě čekal **ZPÍVAJÍCÍ LES** a s ním i jeho obyvatelka...

...v podobě půvabné mladé dívky v bílých šatech a věncem z kvítí na hlavě. Měla nádherný hlas!

Možná jsem se s ní měl zdržet, protože o něco mě čekala zastávka v **HADÍM HVOZDĚ**, kde jsem se střetl s mnohem méně půvabným strašidlem, které...

... mi připomnělo nehezkou ženu s velkou hranatou hlavou, chlupatým tělem a dlouhými rudými vlasy, která v rukou držela hůl ovinutou hadem. Jakmile se objevila, začala bouře.

Raději jsem utíkal dál, schovat se alespoň pod zbytek střechy na **CHMURNÉM HRADĚ**. Tam...

... se mi zjevil bledý přízrak v bílých šatech a závoji, který plakal tak usedavě, až mi ho bylo líto.

Ale musel jsem zase dál. Tentokrát jsem došel k **OPUŠTĚNÉ ZVONICI**, na níž zvuk zvonů přilákal...

... skloněné ženské strašidlo v roztrhaném hábitu, které se ploužilo kolem s pytlím a kvílelo.

Šel jsem chvatně dál, ale brzy jsem musel zpomalit, protože mě čekala **PŮLNOČNÍ BLATA**. Zde...

...se ke mně přidal vlku podobný tvor s drápy a tesáky, který vydával táhlé vytí a dost mě děsil.

Utekl jsem mu a málem utonul v nedalekém **ZRÁDNÉM MOČÁLE**. Projít ho bylo těžké,...

...protože mě neustále pronásledoval lichý počet namodralých světélek, v nichž jsem rozeznal duše mrtvých, které probleskovaly všude kolem a komplikovaly mi cestu.

Nakonec jsem se ale přes mokřad dostal a mohl se odebrat umýt k **ZURČÍCÍMU POTOKU**, kde...

...jsem našel půvabnou dívku s dlouhými rusými vlasy, které si pečlivě rozčesávala a zpívala.

A pak už navíc zbývalo poslední stanoviště. Vydal jsem se proto vzhůru do **ŽHNOUCÍHO VRCHU** a...

... naseł snadno viditelné strašidlo, které zářilo a plápolalo do noci v podobě hořícího muže.

Tím má cesta skončila a nemůžu se dočkat až najdu poslední dnešní nestvůru. Asi už ji slyším... v dále něco šustí, jako by tam cosi povlávalo ve větru. Ano, ano to je ono! Je to...

VÍCE TEXTU SE BOHUŽEL NEDOCHOVALO. POKUD HO TEDY NÁŠ LOVEC NESTVŮR VŮBEC VÍCE NAPSAL. NALEZENÝ PAPIR BYL TOTIŽ PODIVNĚ LEPKAVÝ A OKOUSANÝ.